

Misforstaaelse vil jeg gerne sige, at det, jeg her savner, er kun Tilknytningen til Kreditorernes, Indskydernes Interesser. Jeg erkender med Glæde, at ogsaa de tre andre Medlemmer af Likvidationskomiteen er baade dygtige og hæderlige Mænd; mod deres Personer kan sikkert ingen Indvendinger gøres.

De ærede Medlemmer vil af det, jeg her har sagt, kunne forstaa, at jeg ikke kunde føle mig ganske tilfreds med den foreløbige Lov. Men jeg vil straks føje til, at de Betæneligheder, som dér kunde være til Stede, efter min Mening maa betragtes som udjævnede i dette Øjeblik. Dette gælder allerede med Hensyn til det formelle Spørgsmaal, om det var rigtigt at udstede den foreløbige Lov, om der kunde siges at foreligge et særdeles paatrængende Tilfælde. Det er — jeg gentager det for at forebygge Misforstaaelse — jo ikke noget, jeg paa-
staar, men et Spørgsmaal, som har været rejst, og som kunde rejses. Her er Forholdet da det, at Spørgsmaalet maa betragtes som klaret, efter at Rigsdagen har tiltraadt Lovforslaget. Thi Rigsdagen, den almindelige lovgivende Myndighed, kan lovgive ikke blot i særdeles paatrængende Tilfælde, men overalt, hvor det skønnes hensigtsmæssigt og fornuftigt, og selv om man vilde sige, at man i Sommer, da den foreløbige Lov blev udstedt, kunde have nøjedes med de almindelige Konkursregler, saa lader det sig utvivlsomt ikke gøre nu nogle Maaneder senere, efter at Likvidationen allerede har været i Gang i saa lang Tid. Hvad dernæst angaar de materielle Regler for Konkursbehandling, da forekommer det mig, at de Indvendinger, der kunde gøres, maa siges at være fyldestgjort gennem den Ændring i § 2, som er vedtaget i det andet høje Ting. Thi nu er det udtrykkeligt slaet fast, at ikke blot med Hensyn til Modregning, men i Almindelighed skal Konkurslovens materielle Regler saa vidt muligt følges, og at dette da navnlig skal gælde med Hensyn til Afkræftelse og med Hensyn til Konkursordenen. Hvad saa endelig angaar Spørgsmaalet om Raadigheden over Boet, er der jo i Folketinget vedtaget et Ændringsforslag til § 1, hvorefter der til de oprindelige 5 Medlemmer af Likvidationskomiteen kommer 2 særlige Repræsentanter for Kreditorerne, d. v. s. Ind-

skyderne, og dermed mener jeg, man kan og bør slaa sig fuldkommen til Ro. Hvis man vilde rejse det Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt, at et eller flere af de oprindelige Medlemmer, mod hvem der er rejst Indvendinger, udtraadte, vilde jeg svare: nej, det vilde jeg ikke finde rigtigt, selv om Forholdet var det, at den højt-
ærede Minister har været mindre heldig med sit Valg fra Begyndelsen af. Det forekommer mig klart, at efter at Likvidationen har været i Gang i flere Maaneder, vilde det være meget urigtigt og ogsaa skadeligt for Banken at afskedige noget af Likvidationsudvalgets Medlemmer, og det vilde derhos være en ufortjent Krænkel-
kelse af de paagældende i og for sig dygtige og hæderlige Folk, som jo i alle Tilfælde ikke kan gøre for, at Valget er faldet paa dem og ikke paa andre. Jeg tror altsaa, at ogsaa paa dette Punkt maa Loven nu siges at være bragt ind i et Spor, man kan være fuldt tilfreds med; og som Forholdene herefter foreligger, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i dette høje Ting.

Gunnar Fog-Petersen: Ingen af de foregaaende Talere har foreslaet at undersøge dette Forslag yderligere i et Udvalg, og jeg skal heller ikke fremsætte Ønske derom. Af den ærede sidste Taler, som talte paa det konservative Folkepartis Vegne, hørte vi jo, hvorledes man kunde have gjort Indvendinger mod det oprindelige Lovforslag og ogsaa har gjort Indvendinger derimod, men hvorledes alle disse Indvendinger paa en lykkelig Maade var bortvejret ved Behandlingen i det andet høje Ting, saaledes at Lovforslaget nu forelaa i en Skikkelse, der var, som den burde være i Situationen, som den er, og kunde faa det ærede Medlems Anbefaling, og jeg kan slutte mig dertil. Man kunde rejse det Spørgsmaal, om man er gaaet de rigtige Veje i Forhandlingerne om at faa Bankerne til at overtage Likvidationen, men det forekommer mig alt sammen nu at være bagefter. Det, der foreligger, er en Ordning og en Godkendelse af den provisoriske Lov, hvoraf denne Ordning er udsprunget, og dertil en Enighed i det andet høje Ting, som jo synes at skulle blive bekræftet her, om at føre Loven igennem